

ความฝันของ “ อัญชัชฐา ทองสุข ”

พื้นที่เล็กๆ ของกรุงเทพฯ เขตประเวศ ในชุมชนมหาดไทย 1 เป็นอีกแหล่งหนึ่งที่มีคนยากไร้อาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก และครอบครัว “ทองสุข” ซึ่งประกอบด้วยนางอัญชัชฐา ทองสุข สามี และหลานๆ อีก 4 คน ถ้าประเมินด้วยสายตาแล้วเด็กๆ เหล่านี้อายุน่าจะประมาณ 3 – 10 ปี ผมได้มีโอกาสได้สนทนากับเจ้าของบ้าน คือ นางอัญชัชฐา ทองสุข ในวัย 45 ปี ซึ่งอาศัยอยู่ในชุมชนนี้มาเป็นเวลาหลายปีแล้ว เล่าว่า “เด็กๆ ไม่ได้เรียนหนังสือเพราะทางบ้านฐานะยากจน ไม่มีเงินพอที่จะส่งเสีย...” ถึงแม้รัฐบาลจะมีโครงการเรียนฟรี 15 ปี แต่ในความเป็นจริงยังมีค่าใช้จ่ายอย่างอื่นอีกมากมาย ถามว่ารายได้และค่าใช้จ่ายในครอบครัวมาจากไหน เธอตอบว่า “มาจากสามีเพียงคนเดียว ซึ่งมีอาชีพยกของหรือรับจ้าง ต้องตื่นแต่เช้าเพื่อจะแบกของได้หลายๆ ทุกวันนี้ร่างกายก็เริ่มแย่ แต่ก็ต้องทำเพราะไม่มีรายได้จากที่อื่นเลย กว่าจะกลับถึงบ้านก็ดึกเป็นแบบนี้ทุกวัน” แต่สิ่งที่เธอปลื้มใจทุกวันนี้ ก็คือน้องณัฐพล ขอด้อย หลานที่ไม่มีโอกาสได้เรียนหนังสือ ต้องไปเก็บขยะบ้าง รับจ้างคนในชุมชนทำงานบ้าง เพื่อช่วยตาหารายได้ให้กับครอบครัวอีกทางหนึ่ง ได้เงินมาเท่าไรก็ให้ยายเก็บหมด บอกแต่เพียงว่าเอาเก็บไว้ซื้อข้าวและขนมให้น้องกินยามน้องหิว ถึงแม้จะเป็นเงินไม่มากนัก จะแค่เพียง 20-30 บาท ก็ตามแต่สิ่งที่ได้มากกว่าเม็ดเงินจากหลานชายก็คือความภูมิใจในการอบรม สั่งสอน เลี้ยงดูให้หลานเป็นเด็กดีมาตั้งแต่เล็ก

“ถึงแม้ทุกวันนี้จะมีชีวิตที่ลำบากต้องเลี้ยงหลานหลายคน แต่ก็ไม่ย่อท้อ ทุกครั้งที่เห็นหน้าหลานแล้วมีความสุข” นางอัญชัชฐากล่าว “อยากให้หลานได้เรียนหนังสือเพื่ออนาคตจะได้ไม่ลำบากเหมือนกับตน และหากเป็นไปได้ก็อยากได้รถเงินและอุปกรณ์ที่สามารถขายของเล็กๆ น้อยๆ สักคัน เพื่อช่วยสามีหารายได้ให้กับครอบครัวอีกทางหนึ่ง” นี่คือการใฝ่ฝันของนางอัญชัชฐา

ความฝันของ “นางอัญชัชฐา ทองสุข” หากมองจากคนที่มิฐานะทางสังคมถือว่าเป็นเรื่องที่เล็กน้อยมากกับการที่จะมีรถเงินสักคันพร้อมอุปกรณ์เพื่อประกอบอาชีพ แต่สำหรับเธอแล้วนั่นคือสิ่งที่ยิ่งใหญ่สำหรับคนจนคนหนึ่ง ที่จะช่วยสร้างฝันและเปลี่ยนแปลงอนาคตของหลานๆ ได้อย่างยั่งยืนและมีชีวิตอย่างเป็นเกียรติเป็นศรีในสังคมได้อย่างภาคภูมิใจ

ด้วง เด็กเพชร เจ้าหน้าที่มูลนิธิดวงประทีป